

Chotovinský školák

MĚSÍČNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHOTOVINÁCH

ČÍSLO 7

ROČNÍK 2015/2016

Březnové okénko ředitele

Poslaneckou sněmovnou prošla novela školského zákona, která po dokončení schvalovacího procesu přinese pět nových věcí. Za prvé povinný poslední ročník mateřské školy, vzdělávání v MŠ může být i individuální (učí doma rodiče), stanovují se spádové obvody MŠ, ze kterých se přednostně přijímá dítě do spádového obvodu školy, které se musí nově vytvořit (jednání obcí, co nezřizují MŠ, s obcemi, které zřizují MŠ), a dále změna přednostního přijímání, přednost bude mít čtyřleté (od 2017) nebo tříleté (2018) nebo dvouleté (od 2020) dítě ze spádové oblasti před předškolákem mimo spádovou oblast (proto spádové oblasti pro MŠ). Předškoláci budou mít i po odkladu bezplatnou MŠ a termín zápisu v MŠ bude zákonem stanoven mezi 15. a 31. květnem. Za druhé se mění termín zápisu do ZŠ, který se nově stanovuje od 1. do 31. dubna, a pouze v době zápisu se může podat žádost o odklad. Za třetí budou centrální přijímací zkoušky na maturitní obory středních škol. Za čtvrté se bude povinně maturovat ze 3 předmětů (mimo některé obory, např. Umění a užité umění), jak je nyní nepřesně nazýváno

povinná maturita z matematiky. Dnes je povinná maturita z českého jazyka a pak si 25 % středoškoláků volí matematiku a 75 % volí cizí jazyk. Po novelizaci se bude od roku 2020/2021 maturovat ze všech výše jmenovaných předmětů, tzn. pro většinu povinně matematika a pro menšinu povinně cizí jazyk. Za páté umožní domácí vzdělávání pro žáky 2. stupně. Další novinkou jsou sazby pokut za nepřívedení dítěte k zápisu ve výši 5000 Kč. Uvidíme, jak rychle tyto změny schválí Senát a podepíše prezident a podle toho začnou platit.

Ve škole se zase vyskytl parazit veš dětská. Informace k této problematice, tak jak je zpracovalo Ministerstvo školství nebo Krajská hygienická stanice, jsou na webu školy. Jakmile zachytíme výskyt, dítě od kolektivu oddělíme, v nejkratší době předáme rodičům a dáme vědět rodičům pomocí cedule na vstupních dveřích, ústně nebo zápisem v žákovské knížce a vysajeme čalouněný nábytek. Pokud se týká výskytu vši dětí v MŠ, tak navíc vypereme a vyžehlíme ložní prádlo. Po odstranění vši můžou děti zpět do kolektivu. Je ale důležité po cca 8 dnech opět umýt hlavu insekti-

cidy. To je maximální doba, kdy se z hnid líhnou nové nymfy. Pedagogové nemohou skupinově prohlížet dětem hlavy, jednalo by se o možnou cestu přenosu. Proto je nutné apelovat na rodiče, aby při každém zaznamenaném výskytu živých vši u svých dětí vždy informovali školu, popř. školku, aby mohli být o výskytu vši v kolektivu informováni rodiče ostatních dětí. Zároveň by rodiče neměli dítě s výskytem dospělých živých vši posílat do dětského kolektivu (tak se šíří).

V březnu tradičně proběhla Slavnost školy, která pomáhá získat Spolku přátel školy finanční prostředky na jeho činnost, ze které pak financuje další akce. Děkuji všem dobrovolníkům za práci, sponzorům za štědrou ruku a organizátorům za skvělou připravenost akce.

Zahájili jsme kurzy plavání pro 3. a 4. třídu. Proběhla další kola soutěží. Naše žákyně Jitka Pavlíčková reprezentovala okres na krajském kole zeměpisné olympiády, kde obsadila 12. místo. Zpěvačky Barbora Čapková, Eliška Mendelová a Barbora Bětíková se zúčastnily pěvecké soutěže Jihočeský zvonek, kde se všechny umístily ve stříbrném pásmu. Naši sportovci se utkali na různých okresních kolbištích. I když nejsme

zaměření na žádný sport, tak basketbalisté z 6. a 7. třídy přivezli 6. místo a byli nejlepší vesnickou školou v turnaji. Sportovní gymnasti závodili ve víceboji, dívky do 3. třídy obsadily 6. místo, dívkám do 5. třídy o 1 bod utekla bronzová medaile, zato chlapci z 6. a 7. třídy se stali přeborníky okresu a navíc Adam Cetlovský obsadil v jednotlivcích 3. místo.

Petr Havlík - ředitel školy

z dobrého srdce babiččina, což se dnes málokdy vidí, ale během čtení narazíte na spoustu dnes již nepoužívaných slov. Možná jako já zesmutníte, že čeština přišla o tolik nádherných výrazů, a možná porozumíte i mému nadšení při čtení knihy, při objevování naší mateřštiny. Pokud se vám tedy Babička dostane do rukou, sami můžete posoudit, zda se mýlím, když si myslím, že jsme přišli o mnoho. Ono i zamyšlení nad chováním tehdejších lidí skýtá velkou radu do života.

Lucie Dražilová

trénovala. Chtěla bych jí za to moc poděkovat.

Barbora Bětíková

Tréma svazuje

Když jsem měla vystupovat na plese, byla jsem nervózní a styděla jsem se. Jak začala hudba hrát, nervozita opadla. Vystoupení jsem si uživala. Potěšilo mne, když nám lidi tleskali.

Nikol Rechteriková

Poslové jara

Mladí pěvci a pěvkyně z celého okresu se slétli ve středu 16. března do tábořského Divadla Oskara Nedbala, aby ohlásili jaro na 21. ročníku pěvecké soutěže Jihočeský zvonek. Letos naši školu reprezentovaly jen sólové zpěvačky – Barbora Bětíková, Barbora Čapková a Eliška Mendelová. Atmosféru pěvecké soutěže Jihočeský zvonek jsem zažila již počtvrté, avšak poprvé jsem zpívala sólo. Soutěž začala v devět hodin příchodem tří porotců z pěti, kteří si pro nás připravili malé pěvecké překvapení. Musím říct, že jsme se docela zasmáli. Rozhodně nás to naladilo na dobrou notu. Pak už se začalo zpívat. Já jsem soutěžila ve třetí kategorii. Po příchodu na jeviště jsem se trochu bála. Jakmile jsem však začala zpívat, trocha strachu ze mě spadla, ale stejně jsem byla ráda, že to mám za sebou. Když dozněla všechna vystoupení, museli jsme ještě chvíli čekat na hodnocení poroty. Všechny tři jsme se umístily ve stříbrném pásmu. Myslím, že je to krásný výsledek. Nikdy by se nám to však nepodařilo bez paní učitelky Honzové, která s námi denně

Na vystoupení jsem se těšila, ale když přišla naše chvíle, přišla na mne tréma. Ze začátku se nám trochu pletly nohy. Když nastoupil Ondra, měly jsme se divit, ale já se začala smát. Přestala jsem se stydět a vše nakonec dobře dopadlo.

Sofie Moosová

Když jsem tancovala, měla jsem trému. Myslela jsem si, že to pokazím. Růžovku jsem uchvátala, ale Touhu ne. Líbilo se mi to. Měla jsem radost, že můžu někde vystupovat. Obdivuji Aničku Borovou, že dokáže sama vymyslet krásnou sestavu.

Šarlota Pěkníková

Milí čtenáři, každý z nás jistě zná knihu nesoucí název Babička od naší významné spisovatelky Boženy Němcové. Píše se v ní o milé staré paní, podle jejíchž moudrů se řídila celá ves. Skutečně rozuměla spoustě věcí, se všemi se snažila vycházet v přátelství, nenáviděla ubližování, zkrátka šlo o přelice citlivou a vlídnou babičku z devatenáctého století. Ale nejde o národní památku jen kvůli spisovatelce nebo rozmilé babičce. Kniha nám přibližuje tehdejší život, který si v době moderních technologií těžko představíme. A také odhaluje dávno nepoužívané tvary slov. Poněvadž mám svůj mateřský jazyk velmi ráda, nadšeně jsem otáčela stránky a sama se divila, kolik slůvek jsme od napsání díla stačili zapomenout.

A právě proto bych vám knihu doporučila. Nejenže se můžete těšit

Zematika

V okresním kole zeměpisné olympiády jsem zažila obrovské překvapení. Nikdy bych si nemyslela, že budu potřebovat především znalosti z matematiky. A právě to mě natolik zděsilo, že se nedívám svému jednadvacátému místu. Ale vezměme vše od začátku.

Jakožto reprezentanti školy jsme byli vybráni Vítek Mikulanda a já z deváté třídy a pak Jitka Pavlíčková z šestého ročníku. Neočekávali jsme úspěch, naopak jsme si jen chtěli otestovat své schopnosti, porovnat se s ostatními a připravit se na přijímací zkoušky. Nebáli jsme se. Věděli jsme totiž, že nás čeká olympiáda ze zeměpisu, předmětu, který nás baví. Jenže právě tady jsme se zmýlili.

Ačkoliv jsme přijeli na určené místo včas, volných míst už moc nezbyvalo. Stěží jsem našla zelený lísteček, který označoval mou kategorii, a soutěž mohla začít. První část se skládala z práce s atlasem. Ze začátku jsem si vedla celkem dobře. Jakmile jsem zjistila, že se nejedná o Evropu, na niž jsme se připravovali nejvíce, ale o Austrálii, našla jsem asi vše. Stačilo mi však otočit stránku, abych zjistila, že mi už ani atlas nepomůže. Vyžadovaly se od nás jisté početní schopnosti, hledání údajů, které jsem v atlase nedokázala objevit, a logické myšlení. Cítila jsem, že mi dochází síly, přestože se sotva začalo. Uklidňovala jsem se myšlenkou, že jsem stejně odhadovala své umístění na posledních místech, a tréma se nedostavila, naopak jsem si říkala, že jsem alespoň něco dalšího zkusila.

Ale práce s atlasem se nakonec nestala největším problémem. Sice jsem se domnívala, že se mi vůbec nepovedla a že bych na dvou zbylých, tedy na vědomostech a praktické části, mohla získat víc bodů, velice jsem se však mýlila. Zde převážovala matematika. Už žádné doplňování textů a tabulek, zato matematické vzorečky. Nejlepší způsob, jak porazit nepřítele, je najít jeho slabé stránky. A oni tu mou zrovna odtajnil. S počítáním jsem si vůbec nevěděla rady. Jednak

jsem nepochopila, co po mně žádají, jednak jsem si nemohla vzpomenout na žádný vzoreček. Snad se přeci jen dostavila tréma, poněvadž vzorečky jako bych nikdy neviděla.

Mou poslední naději představoval atlas, který jsme směli použít v praktické části. Trochu mě zarazilo, když nám pořadatelé řekli, že nám asi moc nepomůže. Říkala jsem si totiž, že pokud nám to dovolí, třeba v něm nalezneme pár užitečných informací, avšak ani tentokrát jsem neměla pravdu. Skutečně jsem nenašla nic, co by mi v řešení matematiky pomohlo.

Nechápu proto, jak jsem se dostala na dvacáté první místo, tedy kamsi za polovinu. Jsem ráda, že jsem aspoň získala další zkušenost a připravila se na atmosféru přijímacích zkoušek. Z naší expedice jsem byla sice poslední, ale mně to nevádí. Jak jsem se už zmínila, nová zkušenost nemůže být nikdy na škodu. Pokud se nepletu, Vítek se umístil na čtrnáctém místě a Jitka na překrásném druhém místě ve své kategorii. Tak tedy dopadla naše výprava. A Jitka se dostala do krajského kola. Doufejme, že se jí bude dařit i nadále.

Lucie Dražilová

Letošní zeměpisná olympiáda byla složena ze tří částí. V první části jsme plnili úkoly pomocí zeměpisného atlasu. Celkově práci s atlasem nemám moc v oblibě, a proto se mi na tyto otázky velice špatně odpovídalo, ale záchranným kruhem se mi stal souvislý text. Otázka spočívala

v doplnění slov do textu. Ze začátku jsem nevěděl, o kterou zemi se jedná, ale po přečtení téměř celého článku a názvu jednoho města jsem zjistil, že jde o Austrálii, a tak jsem se snažil doplnit co nejvíce. V této části to bylo skoro vše, co se mi podařilo zodpovědět. Druhá část se skládala z otázek na znalosti, které jsme se mohli naučit v hodinách zeměpisu. Mám docela štěstí, že v hodinách poslouchám a také že do této části byly trochu zapleteny znalosti matematiky, což je předmět, který mám velice rád. Třetí část byla praktická, kde byly otázky založeny z poloviny na matematice a z poloviny na zeměpisu. Pro mě tedy nejlepší část. Tak jak mi otázky připadaly, tak jsem také dopadl. Nejméně bodů jsem dostal z části hledání v atlase a nejvíce z praktické části. Bylo také vidět, jak to pro každého účastníka z naší školy bylo jiné. Holčám se třeba zdála práce s atlasem nejjednodušší. Tuto olympiádu jsem měl tu čest zkusit poprvé, ale líbila se mi a sám sebe jsem překvapil, jelikož jsem skončil čtrnáctý ze třiceti soutěžících.

Vít Mikulanda

Slaná těstulina

Naše zvířátka jsou ze slaneho těsta. Při tvoření jsme se museli držet návodu, a než jsme si postup osahali, chvilku to trvalo. Po vypečení je naše práce nádherná.

Petr Mikulanda

S těstem se mi pracovalo dobře. Dalo se z něj udělat mnoho věcí. Mohli jsme si udělat kravičku, prase, kočku, psa a koně. Když jsme je upekli, namalovali jsme je akrylovými barvami.

Sabina Pultarová

Mně se zvířátka líbila. Udělala jsem si dva koně a jedno prasátko. Vybrala jsem si i barvy, které se mi líbily. Bylo to zábavné. Musím paní učitelku pochválit, dělá pro nás hezké věci.

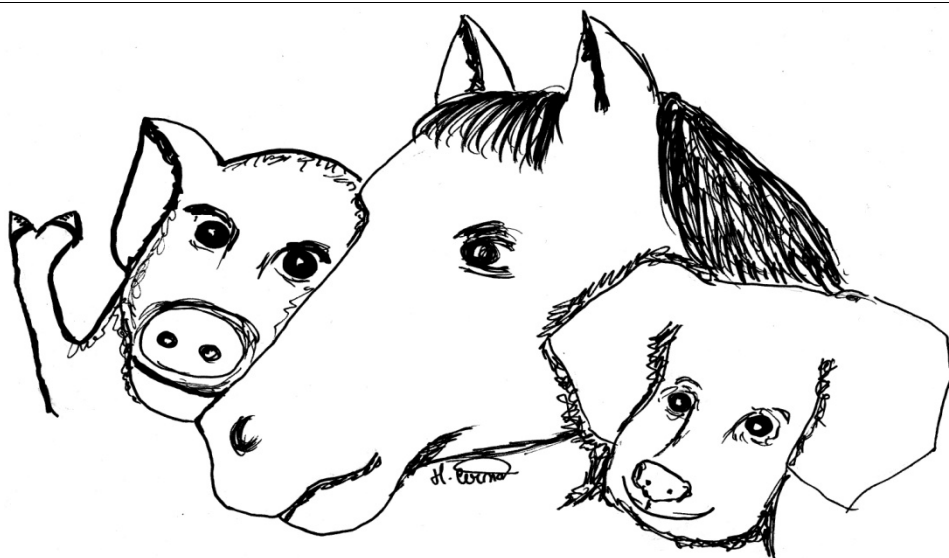
Maristella Bondareva

Když jsme vyráběli zvířátka z těsta, moc se mi to líbilo, protože to byla sranda modelovat z něčeho jiného než z modelíny. Docela mi to šlo, dělali jsme každý tři. Potom jsme je vybarvovali. Moc se mi to líbilo a budu mít krásné figurky na ozdobu.

Tereza Babůrková

Lesní zvířátka

Jeden březnový čtvrtek se nám školní družina proměnila v les. Kamarádka lištička, kterou nám přivezla Tereza Velehradská z ekologického centra Cassiopea, nás seznámila s několika zvířátky, která jsou v lese doma.

Postupně jsme se dozvěděli mnoho věcí o ježkovi, sově, praseti, srnce a lišce. Snažili jsme se je poznat po zvuku, což bylo velmi těžké, a jediné, co jsme poznali, bylo prase. To, čím se živí a s kým kamarádí, nám šlo lépe. Nejvíce nás asi překvapilo, že ježek vůbec nejí jablka a rád si smlsne na slimácích. Brrr! Také nějaké názvy pro nás byly úplně nové. Věděli jste, že pohyblivý prst u sovy se jmenuje vratiprst? Nebo že kopýtko prasat divokých jsou spárky a spodní zuby páráky?

My jsme zas o něco chytřejší a těšíme se, až naše lesní kamarádi budeme moci pozorovat na vlastní oči.

Yvona Kaňová

Pekly jidáše

Podle lidové tradice děti v mateřské škole na Škaredou středu pekly jidáše. Říká se, že kdo je sní před rozbřeskem Zeleného čtvrtka, bude po celý rok chráněn od hadího uštknutí a vosího či sršňového bodnutí.

Děti si vyválely váleček těsta, ze kterého motáním a stáčením vytvářely nejroztodivnější tvary. Dětská fantazie nezná mezí. Zkuste hádat, který byl nejkouzelnější? Vůně jidášů se při pečení linula po celé budově mateřské školy. Kdo nestihl letos, může napéct a místo očkování mlsat za rok. Velikonoční svátky jistě znovu přinesou toužebně očekávané jaro.

Jana Dvořáková

Holky florbalky

Stejně jako kluci i holky mají rády florbal. A protože ho opravdu milujeme, věnujeme se mu i ve svém volném čase. Rády jsme se přihlásily na soustředění, které proběhlo v neděli 20. března. Sešly jsme se v osm ráno a převlékly do sportovního oblečení. Nejprve jsme trénovaly přihrávky ve dvojicích a teprve potom jsme začaly hrát. Hra byla prokládána nutnými přestávkami, při kterých jsme svačily a ochutnávaly sladkosti od ostatních. Soustředění skončilo v půl jedné a na nás doma čekaly výborné obědy. Myslím si, že jsme si to všechny moc užily, a už se těšíme, co nám paní učitelka Nataša Havlíková příště vymyslí.

Linda Heinová

CHOTOVINSKÝ ŠKOLÁK

VYDÁVÁ ZŠ CHOTOVINY

ŠÉFREDAKTOR: Jiří Honza

REDAKČNÍ RADA: Lucie Dražilová, Miroslava Honzová

OBÁLKA: Jiří Honza

ILUSTRACE:

Eliška Bervidová a Hana Černá

TISK: tiskárna ABC CHOTOVINY

